

Forhandlingsforløbet var sådan, at mens Enhedslisten var i lokalet, var der to modeller i spil. Man diskuterede en mulig overforbrugsafgift og en tabsmodel, og begge modeller var i spil til at løse de samme opgaver. Der er så senere sket et modelvalg, hvor det var overforbrugsmodellen, der blev valgt, fordi det var den, som landbruget syntes, der var mindst bureaukrati i, den de bedst kunne leve med inden for samme målsætning.

Må jeg sige til hr. Frank Aaen, at det er en diskussion, der altid har været på venstrefløjen: Hvor ultimativ skal man være? Skal man være så ultimativ, at man på nogle detailområder med sine krav spærrer for, at man kan opnå fornuftige resultater? I SF siger vi: Denne finanslov er ikke perfekt; der er selvfølgelig ting i den, som vi ikke kan lide. Vi havde gerne set nedskæringer på militæret. Vi havde gerne set større indgreb over for de rigeste i samfundet osv., men betingelsen for at få alle de ting igenem, som vi har fået – og jeg er glad for, at hr. Frank Aaen kvitterer for, at vi har opnået meget store resultater – var selvfølgelig, at vi indgik en samlet aftale, og det indebærer nu engang også at stemme for finansloven.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg er glad for at kunne konstatere, at der ikke ligger nogen former for dokumentation for pres. Vi taler med landbrugets organisationer, med naturorganisationer, med enkeltpersoner, hver gang vi laver ting, der er relevante for de pågældende. Så tak for det.

Og så synes jeg ikke, vi skal kalde det, at vi taler med andre, at vi lægger pres på hinanden. Vi udveksler synspunkter.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er ingen tvivl om, at der er den forskel på SF og Enhedslisten, og det var derfor, jeg lagde op til en debat om det, for hvad er venstrefløjen sat i Folketinget for? Efter vores opfattelse er det venstrefløjens opgave i Folketinget at afvise, at man, samtidig med at man laver noget godt for nogle, vil medvirke direkte eller indirekte til at gøre noget skidt for andre.

I det øjeblik man går ind i det med, at man skal handle lidt, at man skal acceptere lidt dårligt for de arbejdsløse – selv om man godt nok prøver at holde fingrene fra det – samtidig med at man får lidt godt på et andet område, bliver

det umuligt at kende forskel på venstrefløjen og resten af Folketinget, for så er der ikke længere en opposition. Så er man bare grader af forskellighed fra resten af dette totalt ens Folketing.

Derfor synes jeg, det er en diskussion værd, hvordan venstrefløjen, de rent socialistiske partier, virkelig markerer, at de er et alternativ til det samarbejde, der ellers præger Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Til hr. Langkilde skal jeg sige, at vi i hvert fald var nogle stykker, der var overraskede over, at Venstre og De Konservative pludselig var parat til at indgå en aftale, der ender med en overforbrugsafgift på kvælstof. Det var ikke vores forventning ud fra det, partierne traditionelt har stået for, men hvis de af egen fri vilje har foretaget den politikændring i løbet af meget kort tid, så er det fair nok. Det er man altid velkommen til.

Til hr. Frank Aaen: Man kan have den holdning, som Enhedslisten har, at venstrefløjens primære opgave er at have fuldstændig rene hænder, holde sig på sidelinjen, ikke blande sig i noget som helst og så vente stille og roligt på, at den perfekte finanslov kommer forbi, den uden militærudgifter, den uden nogen som helst dårligdomme. Den finanslov venter man på, og først når den kommer, vil man stemme for.

Hvad der sker i mellemtiden, hvor mange mennesker der har det skidt, hvor mange arbejdsløse der ryger ud af a-kasserne, hvor mange unge der ikke kan få en uddannelsesplads, hvor meget miljøpolitik der ikke kan blive ført ordentligt, det er man ikke ansvarlig for, for man sidder og venter på den perfekte finanslov.

Det er ikke vores opfattelse i SF. Vores opfattelse er, at vores opgave er at gå ind og skabe resultater. Det har vi gjort med denne finanslov både på det sociale område, på uddannelsesområdet og på miljøområdet, mange gode resultater. Det er vores opgave. Det, der skal være forskellen på os og højrefløjen, er ikke, at vi holder os udenfor. Forskellen skal være, at de resultater, vi opnår, er fuldstændig anderledes. Højre side kan lempe formueskatten, de kan give penge til de rige, de kan stramme over for de arbejdsløse. Vi kan løse sociale problemer, vi kan løse miljøproblemer, vi kan skabe bedre livsmuligheder for den almindelige befolkning i Danmark. Det er forskellen.